

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3689

Ședința publică din data de 25 iunie 2013

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Alexandra Irina Neagu

Grefier: Denisa Cătălina Iliescu

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul

în contradictoriu cu pârâta **CAMERA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL BUCUREȘTI**, având ca obiect suspendare executare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică de la 17.06.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 25.06.2013.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 25 aprilie 2013 reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâta Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București suspendarea hotărârii Adunării Generale Ordinare a Camerei din data de 26 martie 2013 și a procesului verbal al Adunării Generale din aceeași dată, în ceea ce privește punctele 4,5,6,7,8,9,10,11 până la pronunțarea instanței de fond.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a arătat că prezenta acțiune întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 14 din Legea 554/2004. În ceea ce privește fondul cererii, reclamantul a apreciat că Hotărârea Adunării Generale Ordinare este nelegală fiind luată cu încălcarea normelor procedurale referitoare la desfășurarea acestei Adunări și la alegerea Președintelui, vicepreședintelui, membrilor Comitetului Director al Camerei, reprezentanților și comisiei de Cenzori, prin prisma dispozițiilor art. 32 din Statut. S-a contestat astfel faptul că persoana aleasă ca președinte, domnul Dinu Ilie, nu întrunea condițiile necesare pentru depunerea candidaturii, respectiv minim 10 ani de vechime în profesie. Pe fondul acestei candidaturi, în cadrul adunării s-a creat opinii diferite care au condus la discuții aprinse între membrii Camerei, întrerupându-se astfel derularea normală a ședinței, mai mulți executori părăsind sala. Astfel, deși inițial numărul total de persoane prezente era de 178 din 204, îndeplinind cvorumul necesar, cu ocazia votului s-a totalizat un număr de 150 de voturi. Rezultatul alegerilor a fost în favoarea domnului Dinu Ilie care a totalizat un număr de 64 de voturi din 150 exprimate. Față de acest rezultat, văzând și dispozițiile art. 32 din Statut care stabilește faptul că această persoană poate fi aleasă cu majoritate simplă, reclamantul a arătat că acesta nu a întrunit cerințele legale. În opinia reclamantului, majoritatea simplă necesar a fi întrunită, în ipoteza unui număr de 150 de voturi exprimate, este de 76 de voturi. Astfel, declararea ca și câștigătoare a persoanei care a cules un număr de 64 de voturi, nu respectă cerința statutară.

O altă chestiune vehement contestată a fost aceea a acceptării candidaturii dl. Dinu Ilie.

În ceea ce privește celelalte puncte ale Hotărârii, reclamantul a arătat că și asupra acestora planează o suspiciune de nelegalitate, dat fiind faptul că persoanele desemnate cu încheierea procesului verbal de numărare a voturilor au părăsit ședința imediat după anunțarea rezultatului alegerii președintelui și a vicepreședintelui. După acest moment nu au mai fost desemnate oficial alte persoane care să continue redactarea procesului verbal.

S-a arătat că procesul verbal astfel întocmit nu conține date referitoare la numărarea voturilor, numărul voturilor anulate și ce s-a întâmplat cu acestea. Nu este consemnată nici diferența dintre numărul de voturi exprimate și numărul persoanelor prezente la Adunare, acestea nefiind egale.

În fine, reclamantul a mai arătat că dl. Popescu Claudiu George care a prezidat această Adunare, a refuzat semnarea procesului verbal, arătând că au fost comise grave încălcări Statutare.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, reclamantul a arătat că măsura suspendării se impune prin prisma riscului iminent de perturbare a activității autorității publice.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 14 din Legea 554/2004 și Statutul Executorilor Judecătorești.

În dovedirea acestei acțiuni au fost anexate următoarele înscrisuri: procesul verbal al ședinței din 26 martie 2010, hotărârea Camerei din 26 martie 2013, fișă calcul voturi, plângerea adresată CEJ București.

Cererea a fost legal timbrată cu 8 lei conform art. 13 din Legea 146/1997.

La data de 30 mai 2013, în contextul procedurii de regularizare a cererii, pârâta Camera Executorilor București a depus întâmpinare prin care a invocat excepția necompetenței materiale a instanței, cea a conexității, cea a lipsei calității procesual pasive și a inadmisibilității prezentei acțiuni.

Pe fondul cererii de suspendare, pârâta a arătat că Hotărârea adoptată este una legală, candidații întrunind condițiile de vechime impuse de Statut iar procesul de vot a fost unul legal.

Față de solicitarea expresă a instanței de a depune la dosar toate documentele aferente Hotărârii ce face obiectul prezentei cauze, pârâta a înțeles să depună copia procesului verbal întocmit și copia hotărârii din 26 martie 2013.

În ședința publică din data de 17 iunie 2013, ordonând soluționarea excepțiilor procesuale invocate în cauză în funcție de obiectul lor și efect, instanța s-a pronunțat mai întâi asupra excepției de necompetență, respingând-o pentru motivele arătate pe larg în practica încheierii întocmite pentru acea dată, apoi asupra cererii de conexare la prezentul dosar a tuturor celorlalte cauze introduse de alți executori și având același obiect, admitând-o în parte și asupra excepției lipsei calității procesual pasive, respingând-o ca nefondată.

În privința excepției inadmisibilității, față de manifestarea de voință a pârâtului, instanța a calificat-o ca fiind o apărare ce ține de fondul cererii de suspendare, nefiind concepută drept o excepție procedurală prealabilă.

În urma admiterii excepției de conexitate, la prezentul dosar au fost conexe cererile formulate de reclamantii Cojocaru Bogdan Mihai, Raportoru Georgeta, Cosoreanu Ilie Iulian, Duica Alexandra Claudia și Suci Dan Andrei având ca obiect suspendarea efectelor Hotărârii Adunării Generale Ordinare a CEJ București, cu privire la punctele 4-11, respectiv 3-10 (cererea domnului Cojocaru Bogdan Mihai se referă la punctele Ordinii de zi). Conexarea acestor cereri a fost determinată de faptul că în toate acestea reclamantii învederează aceleași motive de aparentă nelegalitate a actului și aceeași pagubă iminentă pretins a fi provocată prin acesta.

În favoarea tuturor părților instanța a încuviințat proba cu înscrisuri. S-a consemnat faptul că pârâta Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București nu este în posesia altor documente care să fi stat la baza emiterii hotărârii din 26 martie 2013.

Analizând actele și lucrările cauzei, tribunalul reține caracterul fondat al acestei cereri de suspendare.

În fapt, instanța reține că la data de 26 martie 2013 a avut loc Adunarea Generală Ordinară a Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București.

Pe ordinea de zi au figurat mai multe aspecte, cele mai importante fiind cele legate de alegerea președintelui, vicepreședintelui și membrilor Colegiului Director al Camerei, a membrilor Colegiului de Disciplină al CEJ-CA București, a reprezentantului în Consiliul UNEJ, respectiv în Comisia Superioară de Disciplină a UNEJ, a reprezentantului în Casa de Asigurări și Răspundere Civilă a Executorilor Judecătorești și alegerea Comisiei de cenzori.

Procesul verbal întocmit cu această ocazie nu a fost însușit de președintele Adunării, reieșind din afirmațiile părților că actul a fost de fapt o transcriere ulterioară a evenimentelor.

Ca urmare a voturilor exprimate cu ocazia acestei Adunări, s-a luat hotărârea CEJ-CA București depusă la fila 12 prin care au fost alese persoanele care să ocupe funcția de președinte al Colegiului Director al Camerei, vicepreședinte, membri ai Colegiului Director, ai Colegiului de Disciplină, reprezentanții Camerei în forurile superioare și membrii Comisiei de Cenzori.

În drept, tribunalul reține că potrivit art. 14 din Legea 554/2004, în „cazuri bine justificate” și pentru prevenirea unei „pagube iminente”, după sesizarea autorităților publice care au emis actul sau celor ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

Doar o întrunire cumulativă a celor trei condiții poate duce la o soluție favorabilă reclamantilor.

În ceea ce privește prima condiție, de ordin procedural, instanța reține că prin înscrisul depus la fila 16, reclamantii au făcut dovada faptului că s-au adresat cu plângere prealabilă autorității emitente a actului, plângere prin care au solicitat revenirea asupra acestuia în sensul indicat în acțiunea introductivă în instanță.

Din perspectiva legiuitorului „cazul bine justificat” reprezintă acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Având în vedere că pe calea suspendării executării actului administrativ fiscal, instanța nu realizează o analiză a fondului raporturilor juridice ci doar o palpăre a acestora pentru a observa dacă aparența dreptului este în favoarea reclamantilor, cazul bine justificat se impune a fi analizat prin prisma *abuzului evident* al autorității emitente sau prin prisma unei *încălări flagrante* a legii. Doar în aceste ipoteze *evidente, facil de stabilit la o primă apreciere*, prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ, prezumție pe care se întemeiază și forța sa executorie, ar putea fi înlăturată, până când instanța investită cu fondul cauzei ar statua definitiv asupra legalității actului.

Astfel, existența unui caz bine justificat nu ar putea fi reținută decât dacă din împrejurările de fapt și de drept ale cauzei, ar rezulta o *îndoială puternică și evidentă* asupra prezumției de legalitate a actului administrativ.

Investită astfel cu o cercetare sumară a aparenței dreptului, tribunalul apreciază că hotărârea adoptată la data de 26 martie 2013, în privința punctelor în discuție, suferă de evidente carențe legale.

Fiind emanația unui organ colegial se pune problema aparenței legalității îndeplinirii operațiunilor concomitente adoptării sale: cvorumului și majorității.

În principiu, prin cvorum de prezență se înțelege numărul minim de membri ai organului colegial care trebuie să fie *prezenți* la ședință pentru ca acesta să poată delibera valabil. Prin verificarea cvorumului de prezență se verifică de fapt formarea valabilă a voinței organului pluripersonal. Neîntrunirea sa reprezintă un viciu esențial al actului, atingând însăși valabilitatea manifestării de voință.

Conform art. 30 din Statut: „Adunarea generală a Camerei este legal constituită în prezența majorității membrilor săi.”

În speță, în procesul verbal se consemnează că la Adunare au participat 178 de executori din totalul de 204. Există dubii serioase cu privire la aparența de legalitate a acestei mențiuni în condițiile în care ea nu se bazează pe vreun document doveditor, la dosar nu a fost depus vreun convocator sau o *condică de prezență* iar *procesul verbal întocmit nu poartă*

nicio semnătură, președintele Adunării refuzând să și-l însușească. Mai mult, cu ocazia exprimării voturilor pentru funcția de președinte, reiese că cei care au votat valabil au fost în număr de 150, pentru ca ulterior, cei care au votat valabil pentru funcția de vicepreședinte să fie 148. Nu a fost furnizată nicio explicație referitoare la diferența între numărul de 178 indicat inițial și numerele voturilor ulterioare. Mai reține instanța și faptul că din conținutul procesului verbal reiese faptul că pe parcursul ședinței (care a durat aproximativ 8 ore), au existat persoane care au părăsit sala.

În acest context nu se poate verifica numărul persoanelor „prezente în sală” sau „unanimitatea” cu care au fost alese persoanele care au candidat la funcțiile de la punctele 8-10 de pe ordinea de zi.

Dubii serioase planează și asupra respectării *regulii majorității simple* cu care ar fi trebuit să fie desemnați candidații pentru toate cele 8 funcții.

Conform art. 32 din același Statut: „Alegerea președintelui, a vicepreședintelui și a reprezentanților în Consiliul Uniunii și în Consiliul de disciplină al Camerei, precum și a membrilor Colegiului director se face de Adunarea generală a Camerei prin vot secret, cu *majoritate simplă*.”

Chiar în absența unei definiții legale, doctrina și jurisprudența au clarificat această noțiune, apreciindu-se astfel că prin „majoritate simplă (relativă)” se înțelege că numărul minim de voturi, necesar a fi întrunit, este cel al *majorității membrilor prezenți*.

Lipsa cvorumului de vot atrage nulitatea actului, punându-se la îndoială însăși voința organului administrativ de a desemna o anumită alegere.

În speță, majoritatea simplă raportată la pretinsul cvorum de 178 de membri prezenți (singurul indicat expres în procesul verbal), ar fi fost de 90 voturi (89+1).

În aceste circumstanțe legale, desemnarea pentru funcția de președinte a dl. Dinu Ilie, care a obținut un număr de 64 de voturi (practic 86 de voturi fiind exprimate, într-un prim tur de scrutin, împotriva sa), relevă o aparență vădită de nelegalitate, perceptibilă la un simplu calcul matematic.

Tot în legătură cu numărul voturilor exprimate pentru desemnarea celorlalte funcții, reține instanța faptul că *nu există procese verbale care să ateste modul de calcul a voturilor exprimate, eventual a celor anulate*. Cele trei fișe anexate la filele 13-15 pot fi calificate ca fiind cel mult simple schițe ale unor consemnări în acest scop. Acestea nu sunt datate sau însușite prin vreo semnătură, neputându-se stabili cine își asumă responsabilitatea față de cele redactate sau veridicitatea lor.

Mai mult, se consemnează în procesul verbal (fila 11) faptul că persoanele desemnate ca reprezentanți CEJ-CA București în Comisia de Disciplină sau la Casa de Asigurări, ar fi fost desemnate prin „aprobarea” lor de „membrii prezenți în sală”. Nu se consemnează vreo procedură de vot în acest sens, majoritatea cu care ar fi trebuit desemnate aceste persoane fiind tot una simplă așa cum reiese din dispozițiile art. 30 alineat 3 din Statut.

În afara acestor dubii serioase referitoare la legalitatea operațiunilor concomitente emiterii Hotărârii, instanța mai reține și faptul că astfel de suspiciuni plauzibile de nelegalitate planează și asupra întrunirii de către candidații la funcțiile în discuție, a cerințelor legale prevăzute de art. 32 din Statut.

Conform tezei finale a acestei dispoziții, președintele, vicepreședintele, reprezentanții în Consiliul Uniunii și în Consiliul de disciplină al Camerei, precum și a membrii Colegiului director se aleg dintre membrii Camerei *cu o vechime neîntreruptă în activitatea de executor judecătoresc de cel puțin 10 ani*.

La dosarul cauzei nu au fost depuse documente din care să reiasă faptul că persoanele care au candidat pentru aceste funcții ar respecta regula vechimii în funcție. Din această perspectivă, prezumția de legalitate a actului nu se bazează nici măcar pe o aparență. Mai mult, se consemnează chiar în procesul verbal faptul că anumite persoane care au fost trecute pe listele de candidați, au recunoscut ele însele că nu întrunesc această cerință (a se vedea mențiunea dnei Raportoru Georgeta sau cea referitoare la candidații înscriși pentru funcțiile de membri ai Colegiului Director).

Aparent, decizia de a trece numele dl. Dinu Ilie drept candidat pentru funcția de președinte a fost luată chiar în cadrul Adunării în condițiile în care a existat o opoziție în acest sens din partea mai multor membri și *fără a exista o decizie prealabilă clară și neechivocă prin care să se tranșeze chestiunea întrunirii condiției vechimii.*

O astfel de manifestare de voință, aparentă, de includere a acestei persoane pe lista candidaților oricum nu este de natură a acoperi întrunirea condițiilor legale pe care această persoană ar trebui să le îndeplinească pentru a ocupa această funcție, Adunarea Generală neavând, conform propriului statut, competențe de a modifica condițiile statutare de candidatură.

Față de toate aceste motive, instanța apreciază că cerința „cazului bine justificat” este întrunită în speță, hotărârea luată la data de 26 martie 2013 neavând nici măcar aparența de legalitate necesară oricărui act administrativ, la o simplă pipăire a fondului, reieșind că voința organului colegial nu a fost una clară și neechivocă.

În ceea ce privește cea de a treia condiție, a pagubei iminente, instanța reține că și aceasta este întrunită în cauză, prin prisma tezei a doua a art. 2 lit ș) din Legea 554/2004 (perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public).

Hotărârea a cărei suspendare parțială face obiectul prezentei cauze a desemnat mai multe persoane în funcții de conducere sau supraveghere a Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București. Menținerea efectelor acestei hotărâri, înainte ca aceasta să treacă un examen de legalitate pe fond, în condițiile aparentei expuse anterior, ar însemna acordarea unor atribuții de conducere unor persoane fără o clară legitimitate.

În acest context, deciziile pe care aceste persoane le-ar lua, până la soluționarea irevocabilă a cererii privind anularea actului administrativ ce a stat la baza investiției lor, nu ar fi emanația indirectă a voinței organului colegial.

Importanța deciziilor acestor persoane desemnate reiese chiar din atribuțiile cu care aceste funcții sunt investite conform statutului. Cu titlu de exemplu, menționează instanța faptul că potrivit acestuia, Colegiul Director are atribuția de a soluționa sesizările formulate împotriva executorilor judecătorești sau de a delega, în cazurile prevăzute de lege și de regulament, un executor judecătoresc din aceeași circumscripție a judecătoriei sau dintr-o altă circumscripție, care va asigura funcționarea unui birou al executorilor judecătorești pentru îndeplinirea actelor care sunt de competența teritorială a acelui birou.

Apărarea pârâtei conform căreia până acum nu au fost luate decizii de noua conducere, nu schimbă cu nimic aprecierea anterioară a instanței, pentru viitor fiind previzibile intervenția acestor decizii, având în vedere inerența acestei atitudini față de cursul firesc al evenimentelor și funcția deținută.

În acest context mai reține instanța și faptul că statul are responsabilitatea supravegherii modalității în care „depozitarii forței sale de coerciție” (denumire dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului executorilor judecătorești, în cauza *Ruianu c. României*) își exercită atribuțiile legale. Această sarcină include, din punctul de vedere al instanței, chiar și modalitatea internă de organizare a acestui corp profesional care înfăptuiește un serviciu de interes public, având în vedere că de cele mai multe ori, așa cum s-a indicat în paragraful anterior, aspectele organizatorice sunt împletite cu exercițiul efectiv al profesiei.

Pentru aceste motive de fapt și de drept instanța va admite acțiunile formulate, dispunând suspendarea efectelor hotărârii din 26 martie 2013, cu privire la punctele 4-11, până la pronunțarea instanței de fond.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunile formulate de reclamantii

în împotriva Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București cu sediul în sector 2, București, STR.MARCEL IANCU, nr. 11.

Suspendă executarea Hotărârii Adunării Generale Ordinare a Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel București din 26 martie 2013 cu privire la punctele 4-11, până la pronunțarea instanței de fond.

Ia act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Executorie.

Cu drept de recurs în 5 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 25 iunie 2013.

Președinte

Alexandra Irina Neagu

Grefier

Denisa Cătălina Iliescu

Red th NIA
9ex

LUMEAJUSTITIEI.RO